בס"ד

יום ג', י"ד בחשון תשנ"ט (3 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"אמונה יוצרת אמונה" – המשך עניין יראת השמים

אמרו רבותינו: (תענית ח:)
אין מלאכי השרת אומרים שירה בשביל אמונה שנאמר [תהלים פה:]
"אמת מארץ תצמח" (בזמן שיש אמונה במעלה ומתן בארץ),
"וצדק משמים נשקף" (צדק מן השמים, שהם צדיקה עם הנסתר).

מה נשתנה דבר זה של אמונה משאר כל המצוות הטובות שצוו בו יראת שמים, דווקא? אלא אמר הקב"ה: כל זמן שיש אמונה בבני אדם – פנוי הפיד בקידון אבל בעני ולא היו עדים, ולה אינו כופר בפקידון;
– מצא מציאה ולא ראהו איש, והוא משיבה לבעליה;
– קנה ממנו חפץ או מכר לו ממכר, ואין שטר ולא תביעה, והוא נאמן בדבורו;
– אינו מלקה במידות ובמשקולות;
– אינו עונה דעת חבירו ולא מונה אותו –
אומות שלה אמר הקב"ה אפילו אין להם אלא מצות לו בלבד תיב אני להודיע להם שכר. הרי, אומות חרשו אומתם והטמינו לרע באדמה, והאמינו בי שאודיע להם מטר, ולא יה"ה יגיעם יריק וברעם לבהלה – לא תהיו האדמה מכלכלת להם, כשם שהם אינם מכלכלים איש לרעהו!
אמור מעתה: האמונה שבין אדם לחבירו, היא שאומרת שתהיו אמונים בין איש האדמה לשדהו שלא "רקבה לרעו: "והאדמה תתן את יבולה".

תם ושלום, אם אין אמונה בין איש לחבירו, ויש בינהם אבל עניים, ואבל סתם, ושון הרע ומצות בנים, באומה שלה אם השמים נעצרים וה"ו כנחושת, והאדמה נעשית ברזל, ואינה מוציאה את תבואותיה.
לכן, אומרו תכ"ל: בשעון ביטול תרומות ומעשרות (אבל לויים ואבל עניים) שמים נעצרים מלהוריד טל ומטר, וה' זוקר הווה, והשכר אבד, ובני אדם רבים אחר פרנסתם ואין מציאים. (שבת לב:)

[ספר התודעה] **יום נעים!**